

ALOIS is een verkorting van ALOYSIUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Heel vaak beschouwd als een afgeleide van Lodewijk: samengestelde Germaanse naam:
1.1] 'Lod-' of 'Lode-' doorgaans verklaard als 'roemvol', 'beroemd' (vgl. 'luid'), maar Van der Schaar vermoedt op taalkundige gronden dat een herleiding tot het Germaanse woord 'Hlod' = 'buit' etymologisch waarschijnlijk juist is;
1.2] '-wijk', '-wig' of '-vik' = 'strijd(er)'
Dus 'strijder om buit'.
Vaak uitgelegd als 'roemvolle strijder', maar op grond van bovenstaande overweging waarschijnlijk niet juist.
Volgens sommigen zou het een Provençaalse variant zijn, maar het Provençaalse voornaamwoordenboekje vermeldt hem daar niet.

*

- 2] Waarschijnlijker is de herleiding:
2.1] 'Al(l)=' 'in alle opzichten', 'helemaal';
2.2] '-wis(i)' = 'wijs', 'ervaren';
Dus: 'in alle opzichten wijs'

*

Aloysius van Gonzaga sj, Rome Italië; verpleger pestlijders; † **1591. Feest 21 juni.**

Aloysius werd op 9 maart 1568 in het Italiaanse Castiglione bij Mantua geboren, als oudste zoon van de hertog van Castiglione. Zijn vader verwendde hem als toekomstige erfgenaam. Tezamen met zijn broer Rudolf werd de jonge Aloysius naar Milaan gestuurd om aan het hof van hertog Francesco de Medici zijn opleiding te krijgen in alle vaardigheden die hij straks als man van adel nodig had. Deze vriend van zijn vader behoorde tot de hoogste kringen van zijn tijd. Hij had omgang met alle machtigen der aarde. Hoe oogverblindend het leven daar ook was, de ruim tienjarige Aloysius had een bijzonder fijn gevoel voor wat echt en niet echt was. Hij zocht zijn toevlucht in de huiskapel. In zijn persoonlijk gebed beloofde hij plechtig nooit met opzet een zonde te bedrijven en niet mee te doen met het holle vertoon van de meesten aan het hof. In zijn eentje las hij vrome en theologische boeken. Natuurlijk kwam ook de kardinaal van Milaan zo nu en dan eens langs, Carolus Borromeus die zelf later op zijn beurt heilig verklaard zou worden. Deze was getroffen door de heilige ernst van het twaalfjarige kereltje. Door zijn toedoen mocht Aloysius ook de eerste communie ontvangen, want dat was nog altijd niet gebeurd. Vanaf dat moment begon het jongetje als een kloosterling te leven; 's nachts bleef hij lang op om te bidden; hij vastte drie keer per week en hij bracht veel tijd door met bidden, lezen en mediteren.

Toen Maria van Oostenrijk na de dood van haar man, keizer Maximiliaan II, naar haar vaderland Spanje terugkeerde, bood vader Di Castiglione aan dat zijn familie haar zou vergezellen. In Madrid zocht Aloysius een pater jezuïet als biechtvader. Hem maakte hij zijn verlangen bekend om bij de jezuïeten in te treden. Hij was nu vijftien. Zijn biechtvader zei dat hij nog te jong was, en dat zoiets nooit zou kunnen zonder de toestemming van zijn vader.

Vader zag zijn plannen in gevaar gebracht en stuurde hem in gezelschap van zijn jongere broer Rudolf langs de Italiaanse hoven in de hoop dat die bevlieging wel zou overgaan. Maar de jongen die het hof van de Medici's in Milaan had meegemaakt, zag alleen maar meer van hetzelfde. Bij thuiskomst was hij des te vaster besloten om zijn leven aan wezenlijker dingen te wijden. Nu zag zijn vader in dat niets hielp en gaf tenslotte in arren moede zijn toestemming.

Aloysius trad in bij de jezuïeten te Rome op 25 november 1585. Hij was op dat moment ruim zeventien jaar oud.

Nu leidde hij het leven van elke jezuïet in begin van zijn opleiding: hij legde na afloop van het twee-jarige noviciaat de drie religieuze geloften af, studeerde filosofie en deed zijn examens. In 1591 werd Italië getroffen door allerhande rampen en ziektes. Aloysius ging uit bedelen om aalmoezen in te zamelen voor de pestlijders. Stuitte hij op straat op een stervende patiënt, dan droeg hij hem in zijn armen naar een hospitaaltje en verzorgde hem. Hij walgde van de stank en de gore vuiligheid. Zijn overste droeg hem uit voorzichtigheid op alleen naar het hospitaaltje te gaan van Maria van Altijddurende Bijstand. Daar werden namelijk geen gevallen van besmettelijke ziekten heengebracht. Aloysius gehoorzaamde. Maar de eerste de beste patiënt die hij er verzorgde, bleek achteraf wel degelijk besmet te zijn. Op 3 maart 1591 werd hij ziek, en hoewel de ziekte overging, bezweek hij toch aan de gevolgen ervan. In de late avond van 21 juni 1591 stierf hij; drie-en-twintig jaar oud.

Paus Benedictus XIII verklaarde hem tegelijk met Stanislas Kostka, die in 1568 op achttienjarige leeftijd was gestorven, op 31 december 1726 heilig.

Hij is patroon van Castiglione delle Stiviere en Mantua; van de jeugd, studerende jeugd, van studenten; aangeropen tegen oogziekten en de pest; patroon van beroepskeuze en ogen.